

SLOVENEC.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvemši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 62.

V Ljubljani, v četrtek 17. marca 1887.

Letnik XV.

Državni zbor.

Z Dunaja, 16. marca.

Bankina pogodba.

Za mnogojezičnim napisom na bankoveih bilo je včeraj in danes mnogo govorenja gledé čistega dobička narodne banke. Leta 1878 bila je poslaniška zbornica sklenila, da se imajo delničarjem izplačevati šest odstotne delniške obresti, ostanek pa naj se deli med državo in banko. Toda gospodska zbornica je bila ta sklep zavrgla in določila, da se imajo od delnic izplačevati sedem odstotne obresti, ostanek pa deliti med državo in banko. Imenska vrednost bankinih delnic je namreč 600 gold. stare veljave, ali 630 gold. novega denarja. Kdor bi pa hotel danes kupiti take delnice in v njih naložiti svoj denar, plačati bi jih moral po 879 gold. Ako bi se obresti računile po šest odstotkov, kakor je bila zbornica poslancev sklenila leta 1878, dobival bi lastnik take delnice od svojih 879 za njo plačanih goldinarjev 37 gld. 80 kr. obresti, to je po 4.32 odstotkov. Ako se te obresti izplačujejo s sedmimi odstotki, pride na vsako delnico po 43 gold. 80 kr. na leto, kar znaša od 879 gold. približno po pet odstotkov.

Gospodska zbornica je leta 1878 sodila, da večina delnic ni več v prvotnih rokah ampak da so bile kupljene veliko dražje, kakor pa prvotno vplačane in da ni preveč, ako se v takih delnicah naloženi denar obrestuje po pet odstotkov, zato je bila pritrčila nagodbi, kakor je bila sklenjena med banko pa našo in ogersko vlado, ter določila, da se imajo obresti računati po sedem odstotkov, ter še le potem deliti čisti ostanek med državo in banko.

V novi pogodbi se v tej zadevi ni nič spremeniло; ostalo naj bi tako, kakor doslej, to se pravi, delničarjem naj se izplačujejo sedem odstotne obresti od imenske vrednosti delnic. Toda poslanec Derschatta je predlagal, da naj se te obresti od sedem odstotkov znižajo na šest odstotkov; ta predlog je zagovarjal za njim poslanec Menger, ostali govorniki Richter, Pattai in Fuss pa so morali voliti glavnega govornika, ker je bil na-

svetovan in sprejet konec razprave. Izvoljen je bil poslanec Richter, ki je danes prvi govoril. Poročevalec Bilinski ga je dobro zavračal, ali končno je vendar le obveljala od Derschatta navetovana prememba. Poslanec Krauss je predlagal, da naj se o njej glasuje po imenih. Ali ta predlog ni bil zadostno podpiran. Nato je prosil, da naj predsednik vsaj naznani, koliko poslancev je glasovalo za ali zoper predlog. Ko zapisnikarji soštejejo posamezne oddelke stoječih in seječih poslancev, naznani predsednik, da je Derschattov predlog obveljal s 124 proti 114 glasovi. Živahni dobro-klici so se na levi razlegali zaradi nepričakovane zmage. Gospodje so še le včeraj z nekakim ponosom svetu naznanjali, da pri sedanji razpravi družega nimajo pred očmi, kakor srečno dovršitev bankine pogodbe, in da bodo glasovali za vladni predlog; akoravno napis na bankoveih za nje nima nobene posebne važnosti, so to svojo izjavo čez noč zopet pozabili in so danes glasovali proti vladnemu predlogu in bankino pogodbo in z njo nagodbo z Oggersko zavlekli.

Mногоjezični napis na bankoveih bi ne bil imel posebnih zadržkov in bi se bila reč brez posebnih težav lahko poravnala; ker vlada naša in banka mu niste načelno nasprotovale, ampak upiralo se mu je le ogersko ministerstvo. Sklepu, kakor je bil danes storjen, se upirajo vse omenjene stranke, ter ni najmanjšega upanja, da bi bilo mogoče kaj družega boljšega doseči. Kako se toraj ta sklep strinja z včerajšnjim zagotovitom, da je levičarjem edino le srečna dovršitev bankine pogodbe pri sreči, in da vladi pri tej reči nečejo delati zaprek? Včeraj so sodili, da jim bo koristilo, ako pred svetom pokažejo, da so le oni vlado obvarovali pred zgubo, in da so le oni pravi prijatelji ogerske države, danes pa so svojo korist vidili v tem, da vlada ostane v manjšini, zato so glasovali zoper njo. Državne koristi so jim toraj le deveta briga, in pri vseh činih jih vodi edino le strankarska strast in strankarska korist.

Na desnici je zbudil ta propad veliko nevoljo, ne da bi imela reč sama kake nepovoljne posledke,

ker bo gospodska zbornica današnji sklep gotovo predručala, kakor se je bilo z njim zgodilo tudi leta 1878, in ni dvoma, da bode njenemu sklepu pritrčila tudi zbornica poslancev, kadar reč vnovič pride pred njo. Nevolja je namreč veljala onim malomarnim poslancem, ki od sej brezvestno izostajajo ali prepozno prihajajo. Ker na desnici je bilo jako prazno in zlasti na poljskih sedežih je bil le sim ter tje viditi kak poslanec. Pa tudi v tem slučaju, ko bi bili le vsi navzoči glasovali soglasno, bi se levica ne bila mogla ponašati z zmago. Kakor je namreč g. predsednik pozneje naznanil zbornici, za Derschattov predlog ni glasovalo 124, ampak le 118 poslancev. Z levico so glasovali, Bog vé zakaj, trije mladočehi Gregr, Engel in Kavnic. Ko bi se bili ti pridružili svojim tovarišem, bi bila imela desnica $114 + 3 = 117$, levica pa $118 - 3 = 115$ glasov.

Drugi člani so obveljali brez premembe. Govorili so med drugimi danes še Kronawetter, Pattai, Neuwirth in Türk, ki je v resoluciji priporočal, da naj bi se banka malo bolj ozirala na hipotekarni kredit. V svojem govoru je zopet hudo udrihal po židih, kar je zbudilo živahno oporekanje med levičarji. Schönerer je vsled tega glasno zakričal: Ali imajo samo židje tukaj pravico, ali tudi mi drugi? Ker je Türk v svojem govoru žaljivo omenjal tudi nekterih poslancev, bil je od predsednika zaradi tega posvarjen. Druge določbe bankine pogodbe so bile dovršene brez ugovora in v prihodnji seji, ki bo v petek 18. t. m., bo cela pogodba potrjena še v tretjem branji.

Interpelaciji.

Včeraj je poslanec Pernerstorfer ministerskega predsednika vprašal, mu je li znano, da je policija v nedeljo prišla in zaprla tri delavce, ki so nesli venec na pokopališče in ga položili na grob njim, ki so padli pri vstaji l. 1848, in kako hoče konec storiti samovoljnemu ravnanju dunajske policije. V neki drugi interpelaciji vprašal je Tausche deželno-brambovskega ministra, hoče li delati na to, da se bode preskrbovanje vojaštva drugače vršilo, kakor doslej, kar bi bilo vojakom in pridelnikom na korist.

LISTEK.

Nekaj nedoslednosti.

Z onim prijateljem svojim, ki pride „po naključju“ tolikrat v dotiko s plemenito številko sedmice, začnem danes svoj listek.

Zares, kterega zavednega Slovenca bi ne veselilo iz dna njegove duše, če se v kaki fari število družbenikov sv. Mohorja pospne nenavadno visoko? Kako mora kaj takega posebno razradostiti tudi slavni odbor te vseslovenske družbe in bratovščine? Človek bi kar zaklical: „Vivant sequentes! — namreč tako navdušeni nabiratelji družbenikov sv. Mohorja, kakor je vnet za to reč moj prijatelj. Toda, glej ga, jo je vendar-le zavozil! Mož jih lepo nabere ravno 177 udov in pošlje jih ravno dne 7. marca v Celovec. No, ta je pa dobra! Kako pa je zapisano na vpisovalnih pólah, kaj veleva koledar ozir časa, kedaj naj se družbeniki pošljejo v Celovec? Vpisovalne póle same pravijo, da hočejo biti z denarjem vred vsaj do konca februarja v Celovecu. Koledar je pridelal temu obroku še pet dni, moj prijatelj pa kar sedem. Na vpisovalni póli stoji ta-le opomba: Kdor

se pozneje oglasi, ne more se več šteti za uda, ampak dobi za poslani denar samo toliko knjig, kakor po bukvarnicah.

Dragi čitatelj, sódí sedaj, ali je tako ravnanje mojega prijatelja pohvalno? Namesto, da bi poslal odboru pravih družabnikov, pošlje mu pa tako-le zmes ter mu napravlja s tem — dejal bi — zgolj sitnosti. (Meni se kar čudno zdí, da slavno vredništvo „Slovenčevo“, ki sicer precej rado prideva svoje opombe, ni tudi pod dotični dopis brž brsnilo par svojih opazk!)*

Ko bi jaz vedel, da bi mojega prijatelja „nemilo ne taknolo“, očital bi mu kar nedoslednost. Pa on je imel dober namen, naj ga pustim zastran tega sedaj v miru!

Rajše hočem spraviti par drugih nedoslednosti v javnost. Sicer ne mislim kritikovati „na zgoraj“, ampak le na desno in na levo, kar je meni vstric — tiste provzročitelje, ki bi bili imeli o na-

*) Par jih nismo imeli; sledečo smo pa za Vas prihranili: Velike zasluge tirjajo plačo ali vsaj prizanesljivost z malimi pregreški — odpustek. Tak odpustek je sedmičarju vodstvo Mohorjeve družbe gotovo z veseljem podelilo. Prepričano je tega Vredn.

paki pravočasno poročati, pa tudi krivočasno niso poročali.

Knjižico imam tu v mislih, o kateri še nikjer nisem čital posebne kritike; knjižico, ki je z latinskimi naslovom izdana, pa je h krati tudi slovenskih in nemških besedi dosti najti v njej. „Catalogus Cleri tum saecularis tum regularis Dioecesis Labacensis ineunte anno MDCCCLXXXVII“ leži pred menoj.

Drugi pot prinaša „Catalogus“ Ljubljanske škofije s tem letnikom vso hierarhično vrsto počenši z rimskim papežem, preslavno vladajočim Leonom XIII. Pregledovaje zaporedoma vse kardinale, zapazim, da ni povedano pri dveh izmed vseh niti vlani, niti letos, kedaj in kje sta bila rojena. Sta pa to kardinala: Josephus Sebastianus Neto in Guilielmus Sanfelice di Acquavella. Ne vem, kako naj bi si to razlagal? Morda se je zgubila dotična krstna knjiga, ali nista mogla dobiti krstnih spričeval, ali pa sta bila že kardinala — rojena!

Dalje so v tem imeniku nekteri gospodje postavljeni po dvakrat. Na strani 33 in 34 n. pr. sta zapisana dva gospoda kaplana, ki sta pa h krati tudi župnika na dveh drugih krajih, o čemur svo-

Bienert in Pattai.

V današnji seji bila je potrjena volitev poslanca Bienert-a, potem pa se je pričela razprava o poslancu Pattai-u, ki ga poslanec Wrabetz toži zaradi žaljenja časti, ker mu je nedavno v zbornici rekel, da je tako surov in zanikern človek, da bi se onesnažil, ko bi se z njim pečal. Delegirana sodnija toraj prosi dovoljenja, da bi smela pričeti sodnijsko preiskavo proti Pattai-u. Imunitetni odsek je predlagal, da naj se to dovoljenje dá. Proti temu predlogu govori Lienbacher in zagovarja stališče, da naj se reč poravnava v zbornici, ne pa pred sodnijo, ker je to dostojnejši za državni zbor, kakor tožba pred sodnijo. Za odsekov predlog se je oglašil levičar dr. Weeber, izid bo menda ta, da bo obveljal odsekov predlog.

Septenat — Sfinga.

Sfinga (oseba v paganskih basnih) je dajala zastavice, a gorje mu, kdor jih ni uganil. Taka politična Sfinga je tudi septenat. Kaj pa pomeni septenat? „Septenat pomeni mir“, je rekel Bismark. Kdo pa to verjame? Septenat pomeni toliko, da se je vojna moč Nemčije za nekakih 50.000 mož v miru pomnožila, in to ima veljati ne za tri leta, kakor je prejšnja večina v državnem zboru zahtevala, marveč za sedem let ali pa za zmirom, to se pravi, dokler bo Prusko-Nemška taka, kakošna je sedaj. Zoper koga je pa obrnjena ta moč? Kdo to vé, kdo to ugane? In ravno zaradi tega, ker nihče ne vé, zoper koga je vse to napérjeno in napravljeno, je vznemirjena vsa Evropa. 11. januarija je govoril Bismark: Z Rusijo ne bomo imeli bojev, ako se ji v Bolgariji nasproti ne postavimo. Tam se ne bomo vmešavali. Kaj nam je Bolgarsko? Kaj nam je Hekuba . . . ? A na zahodu, rekel je kancelar, tam je nevarnost. Vojsko bomo imeli, ako nas Francozje napadejo, ali v desetih dneh ali v desetih letih, tega ne vem . . . Ako Bismark še dan danes tako misli, in se hoče le ubraniti francoskega napadanja, potem bi že smeli miru pričakovati, kajti Francija ne bode vojske pričela.

A komaj je verjetno, da se Nemčija zato oborožuje, zato svojo vojsko spopolnuje in nove puške vpečuje pri pehoti le zato — da bi z mirnim očesom gledala preko meje. Pred seboj imamo tajnost, ktere nihče ne more odkriti. Gorje temu, kdor prav ne ugane te zastavice. Rusija tudi nikomur ne zaupa, umaknila se je nazaj. Počile so puške v Ruščuku, njih glas je gotovo odmeval ob Nevi, in Rusija pravi, „dogodjaji v Ruščuku so prestopili meje naše potrpežljivosti“, vendar pa mislimo, da Rusija zaradi tega ne bode vso Evropo vznemirila. Vse države se oborožujejo; oborožuje se Avstrija in tudi Rusija ne zaostaja v oboroževanju; boje se napada, pa ne vedó od kod ima priti; bojé se iznenadeni biti, pa ne vedó, kdo bode vzrok temu.

Rusija in Avstrija se najbrž ne bote sprijeli, menda si nobena ne želi take vojske. Sicer res marsikaj kaže ravno nasprotno, pa porazumeli bi se; saj tako trdno upamo. A nihče ne vé, kaj misli Bismark, čemu mu bode septenat? Kaj hoče doseči? Avstrija ga ne bode napadala, tako ne Rusija, ne

Italija, in ne Anglija. Za napad Francije ima dovolj vojne za branitev, toraj čemu septenat? To svet vznemirja, in zaradi tega se oborožujejo vse države. Septenat naj bi bil mir! Dasiravno piščalka miru prav sladko poje v Berlinu, vendar ji nihče ne verjame.

„Cesarstvo pomeni mir“, rekel je svoj čas Napoleon III. A vendar je bilo malokedaj toliko in tako krvavih bojev, kakor v tej kratki dóbi njegovega vladanja. Prišla je vojska v Krimu, kmalo za to laška vojska leta 1859, vojska v Šlezvik-Holsteinu leta 1864, potem vojska leta 1866 na Nemškem in Laškem zoper Avstrijo, poslednjič pa vojska leta 1870, ki je Napoleona in z njim deželo pogubila. Tako je pomenilo cesarstvo mir! Bojimo se, da bi tudi septenat ne oznanoval miru, prinesel pa — vojsko. Kedar je kaka država močnejša od drugih, takrat je zmirom nevarnost, ker nihče ne vé, kam se boče sila navalila. Diplomati ne morejo vsega storiti, Bismark pa dosihmal tudi ni tako ravnal, da bi se mu smelo verjeti.

Ta nesrečna negotovost je toraj, ki svet toliko vznemirjuje. Bismarkov septenat je zastavica, ktere vganiti skoraj nikdo ne more in od tod oboroževanje, negotovost in vznemirjanje od vsih strani.

Politični pregled.

V Ljubljani, 17. marca.

Notranje dežele.

Zveza med Avstrijo, Nemčijo in Laško je gotova; napadajo jo radikalni francoski in opzijski laški listi. Svet ugiblje, kakošen pomen ima ta zveza, pod kakimi pogoji je sklenjena. Ta zveza je zveza miru, ker je sklopljena v mirnih časih, da odvrne nevarnost vojske. Pa kaka zveza bi bila to, ko bi se razrušila tačas, ko bi vojska nastala? Trojna zveza je osnovana na mirni podlagi in tudi ni obrnjena proti nikomur, pa ima vsekako pogoje, kako postopati tačas, ko bi bilo nemogoče mir ohraniti. Hoče odvrniti nevarnosti za vojsko, pa mora se tudi ozirati na slučaj vojske. Toliko je menda gotovo, kdor bi pa hotel več povedati, bi le ugibal. — Čudno to razmerje, Avstrija v zvezi s sovražniki leta 1866, ktera sta oba merila, ta od juga, oni od severja, zadeti Avstrijo v srce, ter se pri tem spominjamo pregovora, ki pravi: sreča pridobiva prijateljev, nesreča jih pa skuša. — Da Avstrija bolj sama na-se zaupa, kakor na nje prijatelje, kaže to, da se na vso moč oborožuje; avstrijski narodi, ljubezen podložnih je najboljši zaveznik v vojski.

Regnikolarna deputacija izročila je hrvaškemu deželnemu zboru izvestje o svojem pogajanju z ogersko regnikolarno deputacijo in véraj je bilo, kakor smo že omenili, to poročilo na dnevnem redu v hrvaškem deželnem zboru. Iz tega zvezo, da je bil kraljevinski odbor odbran v zborovi seji 30. januarija 1884 in da se je posvetoval z ogersko deputacijo vsled prevzvišenega odpisa dné 23. januarija 1884. Posvetovala se je deputacija o svojih posebnih, a tudi vzajemnih zadevah z ogersko deputacijo. Kraljevinski odbor je sestavil dvoje nuncij (poročil), ki jasno kažeta, kako je deloval, kaj je nameraval odbor. Kraljevinski odbor je v svojem nunciju pred vsem ustanovil in določil to, kar se naslanja na zgodovino in na sklenjene pogodbe, da so kraljevine Hrvaška, Slavonska in Dalmacija z Ogersko zvezane v eno državno celoto in

da imajo te kraljevine neoporekljivo pravo na državno in narodno individualnost, in da so vse te pravice na novo ustanovljene v pogodbi l. 1868. Potem je navedel, v čem so bile oškodovane te pravice in zahteval, da se mora izvršilna oblast ravnati po postavnih ustanovah. Potem je povzel neke predloge, ki sicer niso po črki v zakonu, pa se opirajo na podlago sprejetega zakona in državnopravnih odnošajev. Konečno je razložil, da se ogerska vlada premalo ozira v materijelnem oziru na Hrvaško-Slavonsko, in naštel naprave neizogibljivo potrebne za te dežele. V drugem svojem nunciju je proti nekterim nazorom ogerske kraljeve deputacije odločno naznanil stališče, na katerem se sprejme državnopravni položaj teh kraljevin, ki se opirajo na zgodovino in na sklenjene pogodbe, in še bolj natanko razjasnil nekatere predmete, ktere je v prvem nunciju navedel. Konečni predlogi so pa nastali vsled skupnih konferenc z ogersko deputacijo. Odbor bi bil kaj rad dosegel sporazumljenje, a niso se mogli pogoditi zaradi službenega jezika pri skupnih oblastih; v tej točki odbor ni mogel prijenjati, ker je jezik duša politične in narodne osebnosti onih kraljevin in ker je poglavitno jamstvo (porok) njih obstanka, ter tudi o tem predmetu prav natanko in jasno govoré določila sklenjene nagodbe. Izvestje potem obžaluje, da se ni doseglo porazumljenje, vendar se je odbor (deputacija) seznanil z odličnimi ogerskimi državniki, kteri sedaj lahko spoznajo postavne zahteve hrvaškega ljudstva na podlagi zakonov, ki so izraženi v pogodbi. Poslednjič stavi odbor prošnjo do deželnega zbora, da naj vzame na znanje poročilo regnikolarne deputacije in naj izreče obžalovanje, da se porazumljenje „ni doseglo“. Državnopravni položaj imenovanih kraljevin stoji na pogodbi l. 1868, in na „dvostranem ugovoru“; posamezne določbe se ne morejo in ne smejo jednostransko menjati, niti tolmačiti. Zato je odstop od določil pogodbe l. 1868, ki so bile popolnjene l. 1873 in 1881 proti temeljnemu zakonu, jednostransko, in ne morejo npravnih posledic na škodo onih kraljevin imeti in za ohranjenje teh pravic treba se je poslužiti vsacega postavnega sredstva.

Tista je ogersko upravo vedno prenašal, a ista se s tem ni zboljšala in stanje prebivalcev ravno tako malo. Dobre uprave Ogerska ni imela, razun o času tako zvanih Bachovih husarjev. Nemški uradniki so vsaj upravo dobro izvrševali, finance so bile bolj v redu, kakor prej in pozneje. Narod nobene stvari tako težko ne prenaša, kakor slabe samovoljne administracije (uprave). To je toliko huje, ker je ta uprava silno draga, kakor je to ravno sedaj na Ogerskem. Ni davno temu, kar so se nekdanji graničarji v sedanjih Bistriški-Nasodski županiji obrnili do presvitlega vladarja zoper ondotnega nadžupana. Sedaj se tudi od drugod slišijo enake pritožbe. — V izvanredni županijski seji v županiji Krasso-Szöreny očitati so v javni seji začasnemu nadžupanu, Em. pl. J a k a b f y, népostavnost in zlorabo uradne oblasti. Med drugim so mu očitati, da ustanovlja nove službe in te oddaja svojim ljudem. Brezobzirnost in samovoljnost višjih pa tudi nižjih uradnikov je na dnevnem redu. Kedar gré za občinske volitve, takrat pozove stolni sodnik prebivalce starih ali petih občin k sebi, da mu ni treba iz kraja hoditi. Koliko ljudje zamudé; ali nadžupan za tako postopanje nima grajalne besede. Nekdanje gospodarstvo po županijah pa tudi sedaj ni nič bolje. Poslušajmo, kaj se je zgodilo v občini Kreisch v županiji Kodeljski na Erdeljskem. Prednik neke bratovščine je prišel prosit dovoljenja za ples. Stolni sodnik mu to dovoli v pisarni vpricho družih uradnikov. Prosilec plača kolek 50 kr. za dovolilni list, sodnik mu zagotovi, da mu bode dovoljenje po pošti poslal. Čez nekaj časa pride pisanje, mislili so vsi, da je došlo dovoljenje. Ples se začne, kar pridejo stražniki in ples prepovedó v imenu stolnega sodnika. Pokažejo toraj stražnikom privoljenje, ktereга so isti prečitali,

doči stran 56 in 66. Neki gospod pa župnikuje v dveh farah, ki ste več ur hodá narazen. Prepričaj se tega, če se ti ljubi pogledati stran 30 in 40. Kdo bi se ne spomnil tukaj tistih ponavljajčev?

V neki dekaniji na Gorenjskem je že več let prečast. g. dekan štet med okrajne šolske nadzornike, če tudi sta si v tem poslu sledila zadnja leta kar zapored dva profesorja z Ljubljanske realke!

Največ nedoslednosti sem pa našel v „index personalis“. Nekaj krajevnih imen je latinskih, nekaj slovenskih, nekaj zopet nemških. In kar je najbolj nedosledno: ena in ista vas je pri raznih osebah pisana različno. Tako n. pr. poznam jaz štiri gospode, ki so vsi domá iz vasi Stražišče in fare Šmartno pri Kranji. Kako je pa v imeniku tiskan rojstni kraj? Pri prvem je zapisano: Stražiše, pri drugem: S. Mart. p. Kranj, pri tretjem: Šmartno p. Kranj, pri četrtem pa spet: S. Mart. p. Kranj. Loka je pisana na te-le načine: Loka, Stara Loka, Loka stara, Škofja Loka. Par gospodov rojstni kraj je Grad, enega pa Grad Blejski. Žužemberk je drugič Žužemberg, Idrija je drugič Idria, Novomesto pa Rudolfswert. Tiskano je tudi Škocijan p. Dobrava

in S. Cantian p. Dobrava, Šent-Rupert in S. Ruperti. — Sploh je opaziti to, da so kraji, ki se kličejo po svetnikih in skrivnostih, tukaj pisani v latinščini, izvzemši Šent-Jošt in parkrat Šmartno (naj bo že to ali ono), Škocijan, Šent-Rupert, kakor že prej omenjeno.

Pri dveh Fraucetih je pripisano tudi: Ser. in Sal. Taki pridevki bi bili potrebni pri vseh Frančetih, pa tudi pri Janezih, Tonetih in sploh pri tistih, katerih patroni so istoimeni, pa se praznuje njih god ob različnih časih. Potem bi človek vsaj vselej vedel, s ktere vrste n. pr. Antonom ima opraviti: tudi gledé godov in častitanj bi to marsikomu dobro služilo.

Zarad „dolgčasa“ naj pristavim tu kratko zgodobico, ki prav očitno osvetljuje ravnokar omenjeno potrebo.

Nekega fratra Antona porogljivo vprašata dva neslaneta, ali je on Anton z oslom ali Anton s prešičem? „Če s taboj govorim“, obrne se frater k prvemu, „sem Anton z oslom, če pa s taboj“, reče drugemu, „sem pa Anton s prešičem“.

Zoper mojo — sicer ne popolno — kritiko o Ljubljanske škofije imeniku utegne se morda še kdo

oglasiti v „zaščiščenje“. Sklicevati bi se znal morda na dotična krstna spričevala (pri tistih dveh kardinalih bi mu še to bilo nemožno), ali na one p. n. gospode na deželi, katerih naloga je, vsako leto sporočiti na ordinarijat, kaj se jim vidi napačnega v imeniku, morebiti bi me opozoril tudi na dotične dekrete, ki so se razpošiljali ravno takrat, ko se je tiskal „Catalogus“. Vse to bi v meni ne obudilo tako lahko kesanja zavoljo te-le kritike, niti bi me tako brzo prepričalo o goli resničnosti nasprotnega mnenja. Jaz sem hotel le naznaniti, kaj je napačnega, kje so zaznati nedoslednosti. Ni mi pa dosti na tem, da bi zvedel, kdo je zakrivil nedoslednosti, ali jih je Jožef ali Josip, ali so jih starejši ali mlajši gospodje. Znano je pa sicer vsem, da se naš „Catalogus“ čita tudi po sosednjih škofijah, in da razne tvrdke večkrat iz njega jemljó potrebne naslove za svoje razpošiljatve.

Sploh pa: zakaj bi se enako drugim kujigam ne smel kritikovati tudi „Catalogus“?

Slednjič voščil vsem, ki so kaj prizadeti pri danes omenjenih nedoslednostih, prav lepo spomlad

t. b.

ter rekli, da ne razumijo, kaj hoče sodnik. Čez nekaj dni je bil poklican k sodnji gospodar hiše, kjer je bil ples, in obsojen v globo 50 gld. Godci so bili tudi poklicani pred sodnika in njih eden je bil dva dni zaprt. Stolni sodnik pa je pisal občini: V Keisch ne sme biti godeev in plesa, dokler ne bode privoljenja. — No, kaj pa je bilo? 1. Stolni sodnik ni bil mož-beseda; 2. prepoved je bila pisana v madjarskem jeziku, a tako, da je niti orožniki niso razumeli. — Kdo zasluži kazni, je vsakemu jasno.

Vnanje države.

Ako so osebne razmere med vladarji v politiki merodajne, smemo upati, da z Rusijo ne bomo imeli vojske. Ko je car Aleksander III. obhajal svoj rojstni dan 11. t. m., mu je čestital naš presvitli cesar v najtoplejših izrazih, rekoč: „Prejmi ob priliki Tvojega rojstnega dneva moje najtoplejša vošila ter ponovljeno zatrjenje iskrenega mojega prijateljstva. Cesarica se iz vsega srca pridružuje mojemu čestitanju, in mi dva gojiva najiskrenejša želje za Tvojo srečo in za ono vse cesarske obitelji, isto tako tudi za Tvojo državo.“ — Nadvojvoda Albreht je tudi poslal vošilo, ki se glasi: „Prosim Te, da sprejmeš moje najprisrčnejše čestitanje za Tvoj rojstni dan in da carici izraziš moj najgloblji poklon.“ Telegram, ki ga je car poslal našemu cesarju v zahvalo, se glasi: „Zahvaljujem se Ti prisrčno, da si mislil o priliki mojega rojstnega dne na-me. Prosim Te, naznani cesarici, kako veselo so me genila nje prisrčna vošila in čestitanja.“ — Kralju Umberto, ki je tudi caru čestital, je odgovoril car: „Z veliko zadovoljnostjo sem sprejel vošilo in čestitanje, katero mi je Vaše Veličanstvo poslalo o priliki mojega rojstnega dne. Zahvaljujem se Ti, in prosim, da tudi kraljici sporočaš mojo zahvalo.“

Tistega dne, ko je ustaja v Ruščuku buknila, je bilo tudi v Sofiji vse živo po ulicah, posebno pa je bilo videti več Črnogorcev, ktere je vzdržala nekaj časa „Suborulimija“, pozneje pa inženir Belov. Bržkone bi bili mahnil, ko bi bili v Ruščuku ustaši zmagali. In res je prišel iz Ruščuka telegram v tajnih znamenjih do teh ljudi, poslal ga je nemški konzul na bivšega tolmača ruske diplomatske agencije. Take zaupne može so nastavili ruski agentje pri svojem odhodu iz Bolgarije, n. pr. v Ruščuku Jakobsona in v Vidmu Garnarulta, ki je trosil proklamacije Bukareškega komiteja. — Vlada je tudi o tem zvedla, in na dan ustaje zaprla kolovodje posadke v Sofiji. Žene teh zaprtih so zagnale vik in krik o trpinčenju vjetih, in so se obrnile do konzulov, drugi se za to ni zmenil, kakor francoski generalni konzul in Riza Bey. Vlada je stvar na njiju zahtevanje preiskala, a ni našla ničesa napakega.

Francoski listi razpravljajo pogovor med Lessepsom in Bismarkom. Bismark je baje rekel Lesseps-u, da Nemčija prav nič ne misli na vojsko in da je popolno za mir; on sicer ne graja Boulanger-ja, da je tako delaven za vojno. Prijateljstvo z Avstrijo je nerazrušljivo. Prihodnja vojska med Avstrijo in Prusko ni več mogoča. Bismark je rekel Lesseps-u, da je potreba, da Angleži spraznijo Egipt, da se ne začne francosko-angleška vojska.

Nemški „Armeen-Verordnungsblatt“ objavlja najvišji ukaz, kako bodo razdeljene v novi oblasti in vojni oddelki vsled postave za pomnoženje vojne v mirnem času. Štirje pešpolki 135 do 138 bodo v posadkah v Diendenhofen-u, Deinze-u, Hagenau-u in Strassburg-u. Od četrtih batalijonov, ki se imajo na novo osnovati, bota dva v Mühlhausen-u in v Alzaciji, trije v Kolinu, po jeden v Neu-Breischach-u, Rastat-u, Kassel-u, Münster-u, Düsseldorf-u, Aachen-u, Geiwitz-u, Strassburg-u (zahodna Pruska) in v Inovrazlav-u. List ima ukaz, kako zljajšati brašnje pehoto. — Kakor se vidi, se bodo posadke v Alzaciji zdatno pomnožile. Kakšen krik bi bil, ko bi se to zgodilo na Francoskem!

Izvirni dopisi.

Iz Kamnika, 16. marca. (Volitve korporacijskega zastopa.) Pri volitvah korporacijskega zastopa, ki so se 5. t. m. pod nadzorstvom novega našega vrlega in vseskozi neumorno delavnega župana, g. Janeza Fišer-ja, postavno vršile, zmagala je zopet sijajno naša konservativna stranka. Bili so voljeni sledeči gg. odborniki: Grašek Jernej je dobil 71 glasov, Kečel Janez 74, Močnik Jožef 72, Murnik Janez 74, Starč Julij 74; za namestnike pa so bili izbrani gg.: Sinkovec Miha s 64 glas., Medved Alojzij z 59 glas. in Adamič Jožef s 63 glasovi. Za predsednika tega odbora je bil voljen 13. t. m. g. Murnik Janez. Izmed nasprotne stranke se razumnega samega ni nobeden volitve vdeležil, ker previdili so gotovi propad. Ta sijajna zmaga je zopet pokazala konservativno lice našega poštenega mest-

nega prebivalstva, zraven pa tudi nezmožnost majhnega krdeca naših nasprotnikov.

Iz Kandije poleg Rudolfovega, 13. marca. V 57. št. je prinesel „Slovenec“ poročilo, da bodo v Novomeški čitalnici predavali na korist glediškega odra razni gospodje. Tako se je tudi zgodilo.

Dne 12. marca je govoril g. prof. Perušek: „O optimizmu in pesimizmu“. Tvarina, kojo so obravnavali najduhovitejši modrijani. Učil pa je gospod profesor, kot jezikoslovec klas. filologije, le goli ateizem in materijalizem — paganstvo — Rimljanov in Grkov — in to žalibog tudi v navzočnosti dijakov, ki ne umó razsoditi, kaj je istinito, kaj ne? — Če se bode učilo paganstvo, nejevera v „Narodnemu Domu“, pač škoda za vsaki novič, ki se je zanj potrošil. Kdor ne vé, da krščanstvo že malo ne dva tisoč let osrečuje svet, privedlo ga do blagostanja in omike, do one stopinje, na kateri je sedaj, naj gré gledat divjake po Afriki, ktere še ni oblažilo krščanstvo. Nikakor pa ni treba prodajati prostozidarskih načel vernemu narodu, osobito mladini, ki ima že tako preveč napeljevanj k slabemu. Tudi slabi nasledki teh načel že preveč jasno svedočijo, kam človeka pripeljejo taka načela. Če se človek sam ne briga za krščanstvo in vero, — ter mu je to vse deveta briga — bode sam odgovoren pred sodnikom po smrti, — če znabiti tudi ne veruje na onostransko življenje. Nikakor pa ne gré, taka načela učiti katoliški narod ter kvariti mladino in narod.

Dne 24. marca pa bode predaval g. prof. Iv. Vrhovec „O Novem Mestu“ v poprejšnjih časih — poroča dalje „Slovenec“. Svoje dni je pisal gospod profesor o Novomeški gimnaziji to-le v programu Ljubljanske realke leta 1883: „Jezuitski kolegiji in jezuitske gimnazije uporabile so se za ljudske šole, tako n. pr. v Novem mestu, kjer so imeli frančiškani od leta 1746 neko boro latinsko šolo, v kateri se je dijakom slaba latinščina s palico v glavo vtepala. Bila je pribežališče vseh zanikernih, iz Ljubljane ali Karlova zapodenih dijakov.“ — Nekaj vrstic pozneje (na 41. strani) pa še pridene: „Novomeška slaba gimnazija pa se je odpravila in nadomestila z glavno šolo.“

Omenjeni spis je po svoje ocenil „Slovenec“ leta 1883 v št. 136, 137 in 138 — ali gosp. prof. ni še povedal, kedaj se je glavna šola zopet pretvorila v gimnazijo. Gotovo bodemo pač zvedeli to v napovedanem predavanju. Če ima pa še ona načela, katerih se je držal v dōbi, ko je pisal oni spis, smemo mu po njegovi logiki že naprej povedati, da so v oni dōbi, ko se je latinščina s palico vtepala, vzgojili v enakih letih več vrlih mož in poštenih državljanov, nego v sedajni dōbi. Seveda se takrat ni učil materijalizem in ateizem.

Naj pristavimo k sklepu še, da bodo pričeli 27. marca — tiho nedeljo — tudi v kapiteljski cerkvi govoriti „o optimizmu in pesimizmu“ — grehu in dobrih delih — misijonarji oo. jezuiti. Kdor bode hodil te govore zvesto poslušat, gotovo se bode prepričal prav na lahko o bolezni, ki tlači človeški rod. Tudi bode slišal dovolj o pripomočkih, ki gotovo ozdravijo to dušno bolezen. Treba je le dobre volje in pa milosti božje; kajti vera je dar božji in milost, ktere Bog nikomur ne vsiljuje.

H.

Domače novice.

(Imenovanje). Na mesto divizionarjem v Budapeštu imenovanega generalmajorja Grollerja pride v Ljubljano polkovnik Josip vitez Schilhawsky pl. Bahnbrecker. Do sedaj je bil poveljnik 99. pešpolku — Jurij I., kralj Helenov — kateri ima svoj naborni okraj v Znojimu.

(Imenovanja.) Nove notarje za Kranjsko imenoval je minister prava in sicer gg.: Kazimira Bratkoviča za Trebnje, Viktorja Rozina za Žužemberk in Nikolaja Lenčeka za Velike Lašice.

(Drobtinica za domačo zgodovino.) Pred nami je knjižica nabožne vsebine, 128 let stara in v Ljubljani natisnjena, kateri je naslov: „Geistliches Zügen-Glöckel, das ist: Neun-Tägige Andacht zu Ehren des grossen Wunders-Mann und allgemeinen Noth-Helfers der ganzen Christenheit, des Heil. Josephs Gespons Mariä, und Nähr-Vatters Christi um Erhaltung der Gnad gut und glückseelig zu sterben. Vorgestellt zum allgemeinen

Seelen - Nutzen von P. F. a S. M. A. Augustiner Barfüsser bey St. Joseph zu Laibach. — Laibach, bei Johann Georg Heptner, Landschafts-Buchdrucker, 1759.“ — Tu omenjeni pisatelj te knjige je bil toraj redovnik bosonogih Avguštincev v Ljubljani, ki so imeli svoj samostan in cerkev v sedanji deželni bolnišnici. Leta 1784 morali so ti mnih na povelje cesarja Jožefa zapustiti svoj dom. Zanimivo je, kako pisatelj svoj spis posvetuje sv. Jožefu. Piše namreč: „Dem Durchleuchtigsten Hoch- und von dem Stammen Davids gebohrnen Himmels-Fürsten des ganzen Römischen Catholischen und Christlichen Reichs Schutz-Herrn: Dem seeligsten und keusche- sten Gespons der übergebeneyten Mutter Gottes Mariae, vor allen Welt-Fürsten, und Potentaten von Gott erwählten Nähr- und Pfleg-Vatter Jesu, und aller Sterbenden Patron Dem Heil. Joseph, Meinem Gnädigsten und allergütigsten Patron und Schutz-Herrn.“

(Slavni umetnik Fran Ondriček) priredi jutri večer (dne 18. t. m.) o polu osmih v redutni dvorani na korist „Narodnemu domu“ koncert s čisto novim programom. — Ime gospoda Ondrička nam je poročta dovolj, da se bode dvorana isto tako, ko predvečerjem napolnila tudi jutri. — Vstopnice, katerim je znižana cena (in sicer za sedeže prvih dveh vrst na 1 gld. 50 kr., za sedeže naslednjih treh vrst 1 gld., za ostale sedeže 80 kr., za vstop v dvorano in na galerijo na 50 kr. in za dijaške listke na 30 kr.), dobivajo se danes in jutri pri gospodu Vasi Petričiču na Mestnem trgu in pri kustosu čitalnišnem; zvečer pred koncertom pa se bodo dobivali pri blagajnici. — Po koncertu priredila se bo v zgornjih prostorih čitalničnih na čast odhajajočemu g. Ondričku prosta zabava, na kar vse narodnjake opozarjamo.

(Slovenska predstava) bode v nedeljo, dne 20. marca t. l., v dvorani Ljubljanske čitalnice. Igralo se bode: „Pes in mačka“, veseloigra v enem dejanju, in igrokaz „Zblaznela je“.

(Vabilo) k izrednemu občnemu zboru kterega ima slovensko pevsko društvo „Slavec“ v nedeljo dne 20. marca l. 1887 v gostilni pri „Lazarji“ (stekleni salon). Začetek ob 2. uri popoldne. Dnevni red: I. Nagovor predsednika. — II. Čitanje zapisnika zadnjega občnega zbora. — III. Prememba pravil § 5. zadnji odstavek. — IV. Odborov predlog gledé nakupa in blagoslovljenja zastave. — V. Predložitev pevskega reda. — VI. Nasvėti in interpellacije. K obilni vdeležbi vabi vse redne in podporne člane odbora.

(Pošta po stari šegi.) Danes ponoči odpeljala se je zopet enkrat čez toliko let e. kr. pošta po veliki cesti proti Trstu. Pelje seboj samo pisemsko pošto in brzojavke. Tega blaga se je v štirih dnéh toliko nakopičilo na pošti v mestu in na kolodvoru, da že nimajo več prostora dovolj. Danes odpelje se še nekaj vóz po cesti v Trst. Malo čudno je čuti, da se telegrami peljejo po cesti v Trst; prav hitro to ne ide, ali kaj se hoče? Pač se bo čudil kak sivolasi starček, ko bo videl zopet poštni voz drdrati po cesti. Milo se bo spominjal mladih let, ko se je še vsaki dan glasil poštni rog.

(Snega imamo čedalje več.) Peti dan ga že danes siplje iz višave in, Bog védi! kedaj da bo jenjalo snežiti. Na Krasu ga imajo toliko, da pravijo, da še celi teden ne bode vozila železnica. Tudi med Trebižem in Pontebo so ga dovolj dobili. Tudi tam ni prometa. Jaderni vlak Dunajski je imel danes zjutraj uro zamude.

(Novoimenovani Krški knezoškof, g. dr. Josip Kahn), je 14. t. m. v Budapeštu cesarju v navzočnosti naučnega ministra Gautscha zvestobo prisegel. Potem je bil knezoškof od presvitlega cesarja zaslišan.

(Umrl je), previden s sv. zakramenti za umirajoče, v Pulji, 14. t. m., comthur nem. vit. reda, baron Hugo Pélichy, e. kr. kamornik in fregatni kapitan v 46. letu starosti. Rojen je bil v Lincu in sprejel poviteženje od Nj. e. kr. Visokosti nadvojvoda Viljema še le pretečeno jesen. Slovesna sv. maša zadušnica bode v cerkvi sv. Elizabete nemškega reda na Dunaji. R. I. P.

(Poginil) je vsled hudega mraza v Požunu tiger, ki je bil posebno lep in velik ter je stal gospodarja čez 3000 goldinarjev.

Razne reči.

— „Die Feinde des Kreuzes Christi.“ (Sovražniki križa Kristusovega). Štirinajst postnih govorov, ktere je imel leta 1886 pri sv. Petru na Dunaji tamošnji župnik in dekan gospod dr. A. Wiesinger. V zalogi Kirscha na Dunaji. Cena 1 gold. 20 kr. Kot publicist dobro poznani pisatelj kaže nam v teh cerkvenih govorih, koliko zlega je napravilo židovsko-liberalno časopisje, koliko opravljalo, kako lagalo zoper sv. vero, cerkev in njene služabnike v zadnjih 25 letih, od kar je časopisje postalo taka strašna velemoč. Veliko škodljivost tega časopisja dokazuje s pobirki nabranimi iz njega; kaže na grde nenravne romane, na poveličevanje samomorov, na zavijanje resnice, na podkupljivost, na bogokletstva itd. Prav toplo priporočamo, naj mnogi beró to knjigo, da se bodo varovali slabega časopisja; vlasti pa jo priporočamo duhovnikom; prepričali se bodo, da dandanes ni dovolj v cerkvi razlagati samo verske resnice; učili se bodo iz nje govoriti tudi včasih o dnevnih vprašanjih, ki so v zvezi z verskimi resnicami, in o takih prilikah, če ne popolno uničiti, vsaj paralizirati vpliv slabega časnikarstva! Naj lepa knjiga mnogo pripomore k slavi križa Kristusovega!

— O velikem predniku Malteškega reda, grofu Othenio Lichnowsky-a, ki je nedavno umrl, se pripoveduje, da je bil jako trdne volje. Kar si je v glavo vtepel, moralo se je zgoditi. In če so se mu pri tem stavile zapreke, pomagal si je s šaljivostjo, ki je bila včasih tudi „debela“, kakor je bil debel in trehast on sam. To dokazuje sledeči dogodek: Nekega dne je stal na malem kolodvoru na deželi. Hotel se je tam odpeljati z neko gospo, s katero bi se bil moral tam tudi sniti. Vlak je že tu in postoji samo eno minuto. A gospe še ni. Pač pa se vidi od bližnjega mesteca v naglem tiru sem peljati kočija, v kateri je bila imenovana gospa. Vendar najmanj pet minut bo potrebovala, da se spravi na železnični voz. Kaj toraj storiti? Galantni vitez obrne se do načelnika postaje, ter prosí, naj vlak gospo počaka. A načelnik se ne dá pregovoriti, ker je vlak že tako imel nekoliko zamude. „Bomo videli“, reče na to galantni vitez, ter se negalantno vsede na železnični tir pred lokomotivo. „Sedaj le ukažite, gospod načelnik, če si upate, da se vlak gane!“ Ko je gospa vstopila v voz, pobere se vitez počasi, se galantno zahvali postajnemu načelniku, ter se pridruži gospej v vozu. Piščalka zabrlizga in vlak jo popiha naglo naprej. Načelniku pa potem dolgo rojijo misli po glavi o črnem vitezcu z belim križem na prsih.

— Plače železničnih uradnikov in nje rubežen. Na plačo uradnikov pri državnih železnicah se ne more prepoved vložiti in sodnijsko zarubiti. Tako je razsodilo najvišje sodišče, ko so stvar poprej tri sodnije obravnavale. Razsodba se opira na postavo z dné 21. aprila 1862, ker tam so naštetí uradniki, ki služijo dvoru, državi, deželi, okrajem ali občinam, ali kakemu javnemu zavodu. Uradniki pri železnicah, dasiravno niso državni uradniki, vendar služijo državi, in na nje se razteguje tudi postava z dné 21. aprila 1862, po kateri se njih prihodki pod 800 gl. ne smejo zarubiti ali sodnijsko iztirjati.

Telegrami.

Praga, 16. marca. Bivši naučni minister, državni poslanec dr. Josip Jireček, je nevarno zbolel.

Petrograd, 16. marca. Razun zaprtih dijakov je baje tudi neki kmet iz Pultave glavna oseba med zarotniki, ki je neki tudi streljivo pri sebi imel. Nobeden vjetih ni hotel odgovarjati na vprašanja. Razstreljivne bombe opisujejo izvedenci kot jako dobro izdelane. Napolnjene so bile bojda z najboljim melenitom in nameravani razstreljivni včinek tolik, da bi zraven velike množice umorjenih najbrže tudi bližnje hiše močno poškodovane bile. Prvo sporočilo, da se napad pripravlja, prišlo je tukajšnjemu redarstvu že pred nekaj časom od Berolinskega skrivnega redarstva.

Rim, 17. marca. General Gené, ki se je poganjal zato, da bi se Abisinci osvobodili, se je poklical nazaj, ker se njegovo postopanje ne odobrava.

London, 16. marca. Afrikanski preiskovalec dr. Holub in soproga njegova prišla sta srečno v Bamangvato.

Tujci.

15. marca.

Pri **Mattéu:** Knez Percia, veleposestnik, iz Koroškega. — Alfred pl. Beckereh, zasebnik, iz Monaka. — Erling in Kulmann, trgovec, z Dunaja. — Marka Petris, vseučilišnik, z Dunaja. — Grof Jelačić, zasebnik, iz Hrvaškega. — Anton

Brenner, veletržec, iz Varaždina. — Kessler, nadzornik, iz Celovca. — Karolina Juris, zasebnica, iz Trsta. — Baron Ritter, zasebnik, iz Gorice.

Pri **Slonu:** Eugen in Robert Kunradi, potovalca, iz Ulma. — Otto pl. Bayrus, uradnik, Viljem pl. Bayrus, vseučilišnik, z Dunaja. — Julijan Laser, e. k. pristav mornarice, z Dunaja. — Grofinja Lutzw, zasebnica s hčerjo, z Dunaja. — Miha Rummer, restavratér, s sinom, z Dunaja. — R. Kurz, tovarnar, s soprogo, z Dunaja. — pl. Kunitz in Schneider, soprogo trgovec, z Dunaja. — Bertold Wellisch, potovalec, z Dunaja. — Hince, zasebnik, iz Nemčije. — Adolf Plach, potovalec, iz Prage. — Marija pl. Szekelj, stotnikova soproga, iz Moravskega. — Alojzij Bauer, hišni posestnik, iz Brna. — Adolf Fligl, potovalec, iz Linca. — Moric Rosenfeld, potovalec, iz Ogerskega. — Jurij pl. Holitzheim, zasebnik, iz Eichwalda. — A. Supilič, zasebnik, iz Sebenika. — Dr. Ksidaš, zdravnik, Berger, zasebnik, iz Trienta. — Jožef pl. Pallich, nadporočnik, iz Gorice.

Pri **Bavarskem dvoru:** Hertwig, sovetnik in Oskar Hertwig, profesor, iz Nemčije. — Rihard Hertwig, profesor, iz Monaka. — Franc Wiplinger, potovalec, z Dunaja.

Pri **Južnem kolodvoru:** Pavel Grei, profesor, iz Pariza — Jul. Ullrich, potovalec, iz Draždan. — Adolf Kohn, potovalec, z Dunaja. — Hassan Hajdič, trgovec, iz Hercegovine. — Horvatič in Hribar, zasebnika, iz Celovca. — Jurij Waeker, nradnik, z soprogo, iz Beljaka. — Valt. Plivo, posestnik, iz Otopova. — Mezzo, Presbiterno, Malin, Bratiano, Pittini, Schön in Terpasta, zasebniki, iz Trsta. — Matilda Parkardhofer, zasebnica, iz Reke.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celziju			
16.	7. u. zjut.	727.52	— 4.2	sl. svzh.	sneg	10.20
	2. u. pop.	725.52	— 2.6	sr. vzh.	"	"
	9. u. zveč.	725.62	— 3.6	sl. vzh.	oblačno	sneg

Cel dan je neprenehoma snežilo. Srednja temperatura 3.5° C., za 0.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

17. marca.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	80 gl. 15 kr.
Sreberna " 5% " 100 " (s 16% davka)	80 " 95 "
4% avstr. zlna renta, davka prosta	111 " 40 "
Papirna renta, davka prosta	97 " 45 "
Akcije avstr.-ogerske banke	876 " — "
Kreditne akcije	285 " 30 "
London	127 " 85 "
Srebro	— " — "
Francoski napoleond.	10 " 09 1/2 "
Ces. cekini	6 " — "
Nemške marke	62 " 62 1/2 "

Prestavljen sejem.

Podpisano županstvo naznanja, da je sejem v Litiji, ki je imel biti v ponedeljek pred tiho nedeljo (22. t. m.) zavolj velicega snega prestavljen na ponedeljek po tihi nedelji (28. t. m.)

Županstvo v Litiji, dné 17. marca 1887.

Župan:

Josip Mešek m. p.

Prosim častite gospode duhovne, da bi blagovolili mi naznaniti, v kateri fari je **Janez Gole** iz Tržaške bolnišnice.

Pismo naj se pošlje na **Jožef-a Prijatelj-a**, Poljske ulice št. 16, v II. nadstropji v Ljubljani.

Vožnji red c. kr. priv. južne železnice.

Z Dunaja v Trst.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Dunaj . . . . . Odhod	7:— zvečer	7:00 zjutraj	8:50 zvečer	1:20 popold.	—
Mürzzuschlag . . . . . "	10:29 "	10:20 "	2. 5 po noči	5:25 "	—
Gradec . . . . . "	12:28 po noči	12:55 popold.	6:— zjutraj	9:20 zvečer	5:55 zjutraj
Maribor . . . . . "	1:49 "	2:27 "	8:20 "	11:30 po noči	10:50 popold.
Pragarsko . . . . . "	2:16 "	— "	9:— "	12:10 "	2:32 popold.
Celje . . . . . "	3:15 "	3:53 "	10:30 dopold.	1:45 "	3:35 "
Laški Trg . . . . . "	— "	4: 9 "	10:46 "	2: 4 "	6:— zjutraj
Zidani Most . . . . . "	3:51 zjutraj	4:44 "	11:40 "	2:45 "	6:23 "
Litija . . . . . "	— "	5:29 "	12:33 "	3:43 "	7:11 zvečer
Ljubljana . . . . . "	5:12 "	6:14 zvečer	1:29 popold.	5:40 zjutraj	8:32 "
Postojna . . . . . "	6:30 "	7:55 "	3:37 "	7:50 "	8:13 "
Št. Peter . . . . . "	6:52 "	8:19 "	4: 8 "	8:22 "	9:21 zj. Prih.
Divača . . . . . "	7:19 "	8:53 "	4:46 "	9: 2 "	—
Nabrežina . . . . . "	8:16 "	9:39 "	5:54 "	10:14 dopold.	—
Trst . . . . . Prihod	8:42 "	10. 5 "	6:30 zvečer	10:50 "	6:30 "

Iz Trsta na Dunaj.

Postaje	Jadri vlak	Brzovlak	Poštni vlak	Mešani vlak	Osobni vlak
Trst . . . . . Odhod	8:30 zvečer	7:— zjutraj	10:— dopold.	6:30 zvečer	7:10 zvečer
Nabrežina . . . . . "	9:19 "	7:32 "	10:51 "	7:17 "	8:44 "
Divača . . . . . "	10: 3 "	8:27 "	11:56 "	8:31 "	11: 5 "
Št. Peter . . . . . "	10:33 "	9: 3 "	12:56 popold.	9:25 "	12:34 po noči
Postojna . . . . . "	10:51 "	9:24 dopold.	1:21 "	9:51 "	1:16 "
Ljubljana . . . . . "	12: 7 po noči	10:52 "	3: 7 "	12:20 po noči	5:— zjutraj
Litija . . . . . "	— "	11:31 "	3:57 "	1:15 "	6:17 "
Zidani Most . . . . . "	1:24 "	12:40 popold.	4:59 "	2:22 "	7:50 "
Laški Trg . . . . . "	— "	1: 3 "	5:22 "	2:47 "	8:12 zvečer
Celje . . . . . "	1:59 po noči	1:20 "	5:42 "	3: 8 "	8:25 "
Pragarsko . . . . . "	3: 2 "	— "	7:13 zvečer	5:— zjutraj	8:54 dopold.
Maribor . . . . . "	3:29 "	2:50 "	7:58 "	5:55 "	9: 5 zv. Prih.
Gradec . . . . . "	4:55 zjutraj	4:25 "	10:25 "	8:20 "	11:15 "
Mürzzuschlag . . . . . "	6:54 "	6:54 zvečer	1:47 po noči	11:47 dopold.	12:30 popold.
Dunaj . . . . . Prihod	10:— "	10:00 "	6:— zjutraj	4:— popold.	4:35 "

Druge železnične zveze na Slovenskem.

Št. Peter—Reka.

Št. Peter . . . . . Odhod	zjutraj 7: 5	zjutraj 9:15	popold. 4:20	zvečer 9:40
Reka . . . . . Dohod	8:49	11:17	6:18	11:42
Reka . . . . . Odhod	zjutraj 5:45	dopold. 10:25	popold. 5:25	zvečer 8:15
Št. Peter . . . . . Dohod	8: 8	12:32	7:50	10:16

Divača—Pulj.

Divača . . . . . Odhod	zjutraj 9:10	zjutraj 4: 5	zvečer 9:10
Pulj . . . . . Dohod	popoldno 12:44	po noči 8:—	12:26
Pulj . . . . . Odhod	zjutraj 5:—	zjutraj 11:52	popold. 4:20
Divača . . . . . Dohod	dopoldno 8:17	popoldno 4:30	zvečer 8:11

Nabrežina—Gorica.

Nabrežina . . . . . Odhod	zjutraj 4:—	zjutraj 8: 9	dopoldno 10: 8	zvečer 5:48	zvečer 10:—
Gorica . . . . . Dohod	6:40	9: 4	11:23	6:59	11:37
Gorica . . . . . Odhod	zjutraj 5:—	zjutraj 9:24	popoldno 4:45	zvečer 8: 9	zvečer 10:30
Nabrežina . . . . . Dohod	6:41	10:41	6:52	9: 8	—

Zidani Most—Zagreb.

Zidani most . . . . . Odhod	zjutraj 4: 5	zjutraj 4:40	popoldno 12:50	zvečer 5:15
Zagreb . . . . . Dohod	6:51	9:30	4:23	8:00
Zagreb . . . . . Odhod	zjutraj 8:25	popoldno 1:33	zvečer 8:01	zvečer 10:28
Zidani Most . . . . . Dohod	10:59	4:21	12:33	1: 4

Pragersko—Kaniža.

Pragersko . . . . . Odhod	zjutraj 3:35	zjutraj 9:35	zvečer 8:10
Kaniža . . . . . Dohod	6:17	popoldno 1:15	11:35
Kaniža . . . . . Odhod	popoldno 2:45	zvečer 11:20	zjutraj 5:20
Pragersko . . . . . Dohod	6:12	1:28	8: 7

Maribor—Celovec.

Maribor . . . . . Odhod	dopold. 9:15	popold. 3: 5
Celovec . . . . . Dohod	popold. 1:52	zvečer 7:30
Celovec . . . . . Odhod	popoldno 1:55	zjutraj 8:—
Maribor . . . . . Dohod	zvečer 6:—	popoldno 12:10